

[Ingmar Wagner.]

af de værnepligtige, den går ud over. Kommunerne har gang på gang her i folketinget rejst spørgsmålet om tjenestetidens længde og foreslået, at den blev nedsat til højst 12 måneder. Derfor kan vi naturligvis kun udtale vor glæde over, at stadig flere partier er ved at anlægge det samme fornuftige synspunkt. Forhåbentlig varer det heller ikke længe, inden tjenestetiden nedsættes, og som det er blevet sagt at mit partis ærede ordfører, hr. Alfred Jensen, må det være folketinget, der afgør dette spørgsmål, og ikke generalerne.

Samtidig med at der er en voksende erkendelse af, at tjenestetiden må nedsættes, sker der i disse dage det helt uforklarlige, at tjenestetiden for forsyningstropperne nu skal forlænges fra 11½ måned, som den hidtil har været, til 16 måneder. Forsyningstropperne er dem, man i gamle dage kaldte arbejdssoldater; 1 500 af disse værnepligtige skulle hjemsendes den 24. oktober, men de har nu fået besked om, at deres tjenestetid er forlænget til 16 måneder. Vi ser her et eksempel på, at den danske hær går den stik modsatte vej af, hvad man gør i andre lande, når det drejer sig om tjenestetiden. Jeg behøver ikke her at nævne den række af lande, der overvejer at nedsætte, og andre lande, der nedsætter den militære tjenestetid for tiden; det er værd at slå fast, at samtidigt hermed forlænger Danmark tjenestetiden med 4½ måned for 1 500 mand af forsyningstropperne.

En sådan beslutning må naturligvis og nødvendigvis vække forbitrelse blandt de soldater, det går ud over. Nogle af dem har da også i forståelig harme henvendt sig til dagspressen, bl. a. til det kommunistiske blad Land og Folk, for at give udtryk for deres skuffelse og harme. Dette er særlig forståeligt, når man er vidende om, at militæret i forvejen ikke har særlig mange opgaver til disse soldater, de spilder ofte deres tid, kan man sige, med et sløvende driverliv eller bliver sat til helt tåbelige arbejdsopgaver, formodentlig for at slå tiden ihjel.

Til Land og Folk har en række af disse soldater udtalt, at de i den seneste tid f. eks. er blevet sat til at vaske det samme gulv tre gange på en dag, de må samle tændstikker

op, de må foretage mange andre ting, der synes mærkværdige for en soldat, og som vel ikke, selv ikke for en forsyningssoldat, kan have noget med uddannelse at gøre. Det er efter kommunisternes opfattelse en ganske skandaløs måde at administrere landets penge på; det er jo ikke gratis at have 1 500 mand gående til ingen nytte, og det er desuden en utålelig situation for de unge, som må finde sig i de tilstande.

Hertil kan yderligere føjes, at en stor del af disse soldater er kasereret i gamle, overfyldte og usunde barakker ude på ingeniørkasernen her i København, et forhold, der naturligvis også vækker kritik. Det havde været mere passende, om forsvarsministeren foranledigede, at disse gamle militærbarakker blev revet ned, og at forsyningstropperne, som bebor dem, blev hjemsendt om 5 dage, som de oprindeligt havde regnet med. Jeg håber da også, at forsvarsministeren under hensyn til de — forholdsvis få — bemærkninger, jeg her har fremsat om dette spørgsmål, vil kunne give et løfte om at hjemsende disse forsyningstropper på onsdag. Ministeren må ganske afgjort være klar over, at det allerede har vakt stort mishag både blandt soldaterne og i offentligheden, og det skulle vel også være en rimelig disposition at foretage på baggrund af den her i tinget førte debat, hvorunder der jo har været fremsat mange ønsker om besparelser på militærbudgettet, bl. a. ved at nedskære tjenestetiden til højst 12 måneder.

(Kort bemærkning).

Alfred Jensen: Nå, så kom den bebudede tale, og jeg var klar over, i hvilken retning den skulle gå. Jeg har med interesse sidet og hørt på de forskellige ting, det ærede medlem hr. Carl P. Jensen drog frem. Det forekom mig, at han tog noget skematisk og overfladisk på tingene. Det er naturligvis ikke muligt hverken for os her i salen, for lytterne eller seerne at følge med i alt, hvad der er blevet sagt, og at efterkontrollere det, men jeg tror dog nok, at hvis den fremstilling, der her er givet over for de danske lyttere, over for det danske folketing, blev hørt i Sovjetunionen, så ville Sovjetunionens arbejdere få en ganske mærkelig opfattelse af det ærede medlem hr. Carl P.